

EEN SCHREEUW OM DIRECTE HULP

AAN: Directeur Generaal Openbare Orde en Veiligheid
 Directeur Politie Ministerie BIZA
 Directeur Landelijk Selectie en Opleidingscentrum Politie
 Algemene Christelijke Politiebond
 Nederlandse Politie Bond
 Vereniging van Middelbare en Hogere Politieambtenaren
 Algemene Nederlandse Politievereniging

VAN: NPA allochtone studenten

M. tribak -
P.C

A. mol p.d.

[Signature] P.O.

Mo. Ismail P.O.

m. ELARAG

Abdellali Essamery
P.O.

~~Signature~~
P.O

Apeldoorn, 14 december 1993

~~16 delib. f. Gharlane~~
~~P.O~~

INLEIDING

Wij, allochtone studenten van de NPA jaargroepen 1990, 1991 en 1992, doen een ernstig beroep op de Nederlandse politie-vakorganisaties en het Ministerie van Binnenlandse Zaken (de laatste als onze werkgever en als verantwoordelijke voor het politiebeleid) om ons op korte termijn behulpzaam te zijn. Zonder deze hulp zullen wij zelf, onze gezinnen, maar ook de allochtone groeperingen zeer ernstig in hun functioneren binnen de Nederlandse samenleving worden geschaad.

De (plv.)korpschefs Hessing en Ottevanger hebben, namens de Nederlandse politie, de jaargroep 1991 laten weten dat de politie ons nodig heeft om in multiculturele wijken te kunnen functioneren. In het kader van de uitvoering van reguliere politie taken zouden wij te samen met autochtone collega's er voor moeten zorgen dat de politie/het korps/het district:

- deskundigheid opbouwt over de diverse aldaar woonachtige allochtone groeperingen;
- vertrouwen wint van de allochtone groeperingen;
- haar politieke technieken mede afstemt op deze groeperingen.

De heren Hessing en Ottevanger hebben ons duidelijk gemaakt dat er zeer veel van ons zal worden geëist en dat wij het zeker niet gemakkelijk zullen hebben. Wij hebben ons bereid verklaard om deze klus te klaren. Wij hebben ons gezin, ons zelf en onze achterban op veel problemen voorbereid. Van de jaargroep 1992 is door het Ministerie van Binnenlandse Zaken bij monde van de directeur Politie, de heer Kapsenberg, eenzelfde inzet gevraagd. Ook deze jaargroep heeft zich bereid verklaard deze inzet te leveren.

Noch de heren Hessing en Ottevanger, noch de heer Kapsenberg, hebben ons er echter voorbereid op de 'vuurproef' van de NPA. Ook in onze cultuur kennen wij vele inwijdings-riten. Dus objectief gezien behoeven dergelijke rituelen niet verkeerd te zijn. Wij hebben echter sterk het gevoel dat de rituelen, zoals deze door de NPA worden uitgevoerd niet tot doel hebben ons in te wijden, maar ons te 'witten'. Omdat de 'vuurproef' meestal zwart maakt en niet wit, leidt deze inwijding slechts tot verdrijving, het verhaal van de tien kleine negertjes. Na iedere proef verdwijnen er een paar tot hoogstens een enkeling het diploma behaalt. Deze enkeling zal, volgens onze medestudenten, vervolgens de vuurproef van de korpsen niet doorstaan en dus alsnog worden verdreven.

Dit lijkt een zwart verhaal, een zwarte bladzijde uit de geschiedenis van de Nederlandse politie, maar zo is het niet bedoeld. Voorop willen wij stellen dat wij uitdrukkelijk geen klacht willen indienen of schuldigen aanwijzen, verre van dat. Met u willen wij helpen om oplossingen te vinden ten gunste van de politie als totaal en ten gunste van ons zelf en onze gezinnen. De Nederlandse politie heeft in binnen- en buitenland de naam zeer tolerant te zijn en dat moet zo blijven.

Het huidige probleem is het probleem van de voorhoede. De Nederlandse politie vervult met haar allochtonenbeleid een voorhoede binnen de EEG. Die voorhoede functie brengt, als alle voorhoede functies, problemen met zich mee. Wij willen helpen deze problemen op te lossen. Alleen blijken wij ons aan dit probleem te vertillen; er zelfs onder te bezwijken. Onze schreeuw is dus geen aanklacht, maar een echte hulpvraag, omdat naar ons oordeel samen met u het probleem wel is op te lossen.

Voorafgaand aan de onderbouwing van deze schreeuw, willen wij stellen, dat, hoewel wij voor onze bewijsvoering noodzakelijkerwijs individuele gevallen moeten noemen, wij geen individuele schuldigen willen aanwijzen. Wij weten wel dat in uw calvinistische cultuur onmiddellijk individuele schuldigen worden gezocht, zoals dat ook gebeurt bij ongewenste intimiteiten tegen politievrouwen. Naar ons oordeel echter zijn er zeker geen individuele schuldigen, ook al voelen wij ons door individuen onjuist bejegend.

Wat bij de NPA en ook bij de HFO volgens onze voorlopige waarneming ontbreekt is:

- a. Een gedegen kennis over sociaal psychologische processen in het onderwijs en op de werkvloer, als gevolg van de instroom van allochtone groepen zoals onze groep. In de film "The Tale of X and O" van Kanter bijvoorbeeld, zijn veel van de problemen beschreven die wij tegen komen. Bij een gedegen kennis van deze fenomenen zouden maatregelen kunnen worden getroffen om de gevolgen van deze fenomenen tot een minimum te beperken.
- b. Een gedegen kennis van cultuur- en taalonderwijs aan ons, die hun opleiding buiten Nederland hebben genoten. Ook de tot nu toe ingehuurde externe deskundigen hebben deze kennis niet.
- c. Een duidelijke opdracht allochtone en ook autochtone officieren/agenten op te leiden, die optimaal kunnen werken in wijken waar 30% of meer allochtonen woonachtig zijn. Ook korpsen werkzaam in de betrokken regio's moeten bereid zijn aan de uitvoering van deze opdracht mee te werken. En vooral de uitvoering van de opdracht moet worden gecontroleerd.

Hierbij zij het volgende opgemerkt:

Sinds 1989 hebben de korpsen zich deze opdracht gesteld. Behalve uitstekende individuele activiteiten, is de werkelijke differentiatie van politieke technieken voor deze wijken (die reeds tot opleidingsdoel kunnen worden vertaald) noodzakelijkerwijs nog niet tot stand gekomen. Immers, volgens Pettigrew en anderen komt deze verandering pas tot stand in nauwe samenwerking tussen autochtonen en allochtonen. Echter pas sinds 1989 is de grote instroom van allochtonen tot stand gekomen. De opleiding zal derhalve mee moeten werken om deze technieken te ontwikkelen.

Nogmaals zij gesteld:

! Onze schreeuw om hulp is dus uitdrukkelijk niet bedoeld als een
! aanklacht, maar als middel om het gestelde doel - het beter functio-
! neren van de politie in multiculturele wijken - te realiseren.

ONDERBOUWING VAN ONZE SCHREEUW

Wij hebben in deze onderbouwing twee hoofdgroepen onderscheiden: het leerprogramma en de docenten; de mede studenten, de administratieve en technische staf. Binnen deze twee hoofdgroepen geven we eerst een algemeen kader van onze ervaringen, die wij vervolgens met een aantal voorbeelden illustreren. De voorbeelden zijn gekozen omdat zij voor ons specifiek voor het geval zijn. Deze voorbeelden kunnen met vele andere, misschien voor U meer specifieke voorbeelden worden aangevuld.

1. LEERPROGRAMMA EN DOCENTEN

Algemene Uitgangspunt Leerinhouden

De politie ministers, onder goedkeuring van de Tweede Kamer, en ook de korpschefs en de politie bonden hebben besloten dat allochtone agenten en officieren nodig zijn om de politie in staat te stellen in multiculturele wijken te werken. Dus een Multiculturele Politie in een multiculturele wijk. (Minderhedennota 1983 en positief actieplan Politie en Allochtonen 1989)

Algemene Problemen

Het is daarom dat sinds 1989 allochtone officieren bij de NPA in opleiding zijn. Je zou dus mogen veronderstellen dat sinds die tijd op de NPA een discussie wordt gevoerd over de uitvoering van de politietaken in deze wijken en de wijze van leiding geven aan multicultureel samengestelde teams. Niets is minder waar. Wij krijgen slechts de hele dag te horen dat wij niet kunnen leren en dat ons Nederlands niet voldoende is. Onze capaciteiten worden, met andere woorden, afgemeten aan het ideale imago van de "blanke, mannelijke politieofficier". Het zal duidelijk zijn dat wij daar niet aan voldoen. Wij zijn dus altijd de minderen van alle andere studenten, ook al hebben wij een universitaire/HBO opleiding, zelfs in Engeland of USA een specialistische opleiding genoten en/of jaren leiding gegeven aan een bataljon.

Al de bekende fenomenen die Kanter, Ott, Pettigrew, Roosevelt-Thomas en anderen hebben beschreven, doen zich daardoor rond ons functioneren op school voor, zoals daar zijn:

a. Docenten reageren begrijpend op leerproblemen van blanke jonge mannen. Zij stimuleren hen in de overtuiging dat zij de problemen nu of later wel zullen overwinnen. Op exact dezelfde problemen van allochtonen wordt al snel de hoop op herstel opgegeven en worden de verwachtingen neerwaarts bijgesteld.

b. Creatief, ondernemend, innoverend gedrag van blanke jonge mannen wordt gestimuleerd. Het zelfde gedrag van allochtonen wordt met het reglement van de NPA in de hand verboden.

c. Te laat komen, de taak niet op tijd afgerond hebben, of andere tekortkomingen bij autochtone mannen worden door de docenten/staf niet geregistreerd, in de overtuiging dat zij dat straks als officier zeker niet meer zullen doen. Eenzelfde gedrag van allochtonen wordt onmiddellijk geregistreerd en hen ook ernstig blijvend als een minpunt aangerekend.

d. Mede als gevolg van de onder a,b en c gesignaleerde punten, worden de verwachtingen omtrent de leerprestaties van allochtone studenten steeds meer neerwaarts bijgesteld. Dit fenomeen wordt nog versterkt door de volgende factoren:

- Er is geen redelijk aantal allochtone docenten in het docenten team vertegenwoordigd

- De politie in Nederland wordt, anders dan bijvoorbeeld in Frankrijk, alleen met de negatieve kanten van Marokkanen en Turken geconfronteerd. In Parijs heeft zich een grote groep (liberale) intellectuelen uit de Arabische wereld gevestigd. Een instelling als het instituut "Le Monde Arabe" en de vele publikaties laten ook de andere kanten van deze wereld zien.

- Incidenten als: De documentaire serie over de wereld van de Islam, die het afgelopen jaar door de BBC is uitgezonden en de komst van de liberale islamitische prof. Arkoun naar de Universiteit van Amsterdam, kunnen nog geen structurele invloed hebben op de beeldvorming van de Nederlandse politie.

e. Doordat respectievelijk niet gezamenlijk gewerkt wordt aan multiculturele politie, en allochtonen geen allochtone lobby achter zich hebben, kunnen individuele docenten het veranderingsproces niet klaren. Zij beginnen met veel energie, maar worden door de onder a t/m d genoemde feiten achterhaald. Om zich zelf in het docenten team te kunnen handhaven zijn deze voorvechters genoodzaakt zich tot grote tegenstanders om te dopen.

TOELICHTING

Hieronder worden van al deze fenomenen voorbeelden gegeven.

- ! Nogmaals zij opgemerkt dat wij niet ten doel hebben
- ! individuele docenten te beschuldigen en we verbieden niet klem
- ! anderen dit namens ons te doen.

1.1. Algemeen maatschappelijke oriëntatie:

Islam en ontwikkelingen in het Midden-Oosten

Leerstofinhouden in een multiculturele opleiding

Er wordt in het kader van de allochtonen- en vluchtelingenproblematiek zelden of nooit diepgaand ingegaan op de ontwikkelingen in Turkije, de Arabische wereld en/of rond de Islam. Zelfs de problemen in Ex-Joegoslavië zijn geen aanleiding om het uiteen vallen van het Turkse rijk na de eerste wereldoorlog en de rol van Frankrijk en Engeland en de jonge Turkse officieren daarbij aan de orde te stellen. Ook de aanwezigheid van een gevluchte Iraanse officier onder de NPA studenten is kennelijk onvoldoende aanleiding om diep in te gaan op het ontstaan van het fundamentalisme.

Problemen

Doordat de actuele maatschappelijke ontwikkelingen buiten Nederland en de EEG geen vak is in de academie, komen de algemene vooroordelen in de westerse wereld over de Arabische wereld en de Islam, ook, en waarschijnlijk in sterkere mate dan elders, bij onze docenten voor.

1.1.1. Voorbeelden van neerzien op Midden Oosten en de Islam

a. Verbeelding van het kwade.

Als docenten het over de Islam of over allochtonen hebben, geven zij altijd (in anekdotische zin) negatieve voorbeelden zoals Khomeiny of Saddam, zonder onderbouwing, zonder de rol van de godsdienst en/of de Baath-partij in de ontwikkeling van die landen verder toe te lichten.

b. Kindertal.

Als een docent het in de les over het percentage van jaarlijks geboren kinderen heeft, zegt een allochtoon: "In Marokko krijgen we veel meer kinderen." Waarop de docent antwoordt: "In Nederland kijken we naar kwaliteit, niet naar kwantiteit".

Alsof de instroom van migranten in het verleden niet nodig was omdat Nederland te weinig arbeidskrachten had; respectievelijk of de huidige instroom van migranten niet mede noodzakelijk is om de bevolkingsopbouw enigszins stabiel te houden. De Nederlandse vrouwen krijgen immers te weinig kinderen om het huidige aantal autochtone Nederlanders op peil te houden? Het probleem van de vergrijzing zou anders nog erger toe slaan.

1.1.2. Voorbeelden van eenzijdige benadering

a. Wetgeving

Alleen het strafrecht uit Turkije en Marokko komt aan de orde i.v.m. drugscriminaliteit, maar problemen die in multiculturele wijken kunnen ontstaan als gevolg van verschillen in het Burgerlijk Wetboek met name op het terrein van familierecht in Nederland, Turkije en Marokko worden niet aan de orde gesteld.

b. Cultuur en technieken

Ook verschillen in de wijze van benadering van de burger in de stad en op het platteland, in de villawijk en in de volkswijk, met of zonder allochtonen, komen niet aan de orde. Wij krijgen alleen te horen van de docent dat wij niet op stage mogen gaan, vanwege onze taalachterstand. Spreken alle Nederlandse officieren dan vlekkeloos Engels of Frans voor zij bij EUROPOL mogen werken??? Als wij vervolgens met een plan komen hoe onze stage/opleiding zou kunnen worden aangepakt, krijgen we plotseling te horen dat wij wel op stage moeten.

1.2. Vijandbeeld (Georganiseerde) Drugscriminaliteit

Leerstofinhouden

Bij de behandeling van de georganiseerde criminaliteit rond drugsgebruik wordt geen genuanceerd beeld gegeven over het belang van de producerende boeren, het belang van de handel, de mogelijke invloed van regeringen om de drugs werkelijk te bestrijden, gerelateerd aan bijvoorbeeld de bevolking in Turkije en Columbia, India in het algemeen.

Problemen

Net als in Frankrijk Nederland de 'zwarte Piet' krijgt wegens onze aanpak van soft-drugs en de export van Nederwiet, krijgen op de NPA de Turken de zwarte Piet. Het Vijandbeeld in Nederland is de Turk.

Hierna enkele voorbeelden van dit verkeerde vijandbeeld:

a. Alle Turken zijn crimineel

In de recherche-les wordt als voorbeeld van georganiseerde criminaliteit speciaal de nadruk gelegd op de Turkse maffia. De docent stelt dat als er een drugsdealer gepakt wordt, er honderd Turkse families bij betrokken blijken te zijn. Daaruit kan volgens deze docent de conclusie worden getrokken dat alle Turken in Nederland of drugsdealers zijn of drugs opslaan.

Ook beweert deze docent dat in bijna alle hotels in Turkije in drugs wordt gehandeld en dat 80 % van de inkomsten van de Turkse overheid afkomstig is uit drugshandel. Daaruit trekt de docent de conclusie dat dus ook alle Turken in Turkije crimineel zijn en dat de Turkse regering aanzienlijke belangen heeft in de drugshandel. Wat zou deze docent denken van de moord voor het Hilton-hotel in Amsterdam door een ex-collega van hem ?

Wat zouden de Franse agenten denken over het Rotterdamse gemeente bestuur en hun inkomsten uit de transito handel in drugs en over de Nederlandse regering en hun inkomsten uit "Nederwiet" ? Wij zouden de Nederlandse ambassadeur er eens om moeten vragen. Deze beweringen zijn niet eenmalig, in de recherche week wordt er nog eens uitvoerig op teruggekomen.

b. Alle Turkse officieren zijn de-loyaal

De recherche vak-docent zegt tegen een Turkse allochtoon: "Als je straks inspecteur wordt, wordt je benaderd door alle criminele Turken. En dan wil ik jou niet in mijn district hebben." Is een officier van Turkse afkomst dan makkelijker om te kopen dan een autochtone officier?

1.3. Neerwaarts bijgestelde verwachtingen t.o.v. allochtonen

Steeds weer blijkt dat de docenten bijzonder lage verwachtingen van de leerprestaties van de allochtonen hebben. Er is nauwelijks een objectieve discussie mogelijk bij problemen. Het meest extreem komt dit voor bij het onderdeel fysieke en mentale vorming. Niet alleen Rotterdamse agenten (onderzoek Uildrik Erasmus Universiteit) maar kennelijk ook andere mannen bij de politie, met name de sportdocenten, hebben slechts 'één idool': het lichaam van een 'blanke jongeman tussen de 18 en de 30 jaar'. Zij zouden altijd in alle omstandigheden hun taak het beste kunnen uitvoeren. Dat de mannelijke kracht niet helpt bij de rassenrellen in Duitsland, Frankrijk, Engeland en USA blijkt nooit iemand hen te hebben verteld.

Hierna geven we eerst enkele algemene voorbeelden, vervolgens wordt in paragraaf 4 de sport behandeld.

1.3.1. Tweederangs burgers

Toen de eerste grote groep T+M allochtonen in 1991 de eerste voet op de academie zetten kregen zij o.a. de volgende opmerkingen te horen:

a. "Jullie diploma's zijn gefalsificeerd; jullie zijn dom en hebben nog geen mavo niveau. Abstract denken kunnen jullie al helemaal niet. Alle Turken en Marokkanen zijn dom."

- b. "Jullie moraal deugt niet, jullie verlagen de normen van dit instituut, jullie onderdrukken jullie vrouwen. Jullie horen niet op de academie thuis en kunnen zeker geen politie officier worden."
- c. "Jullie zijn zo uit het vliegtuig geplukt, jullie zijn illegaal, jullie hebben geen recht om in Nederland te zijn."
- d. "Jullie zijn verkeerd geselecteerd, jullie worden nooit officier."
- e. "Jullie weten niets van de Nederlandse cultuur", terwijl een redelijk aantal van ons een Nederlandse vrouw en Nederlandse kinderen heeft en ook al jaren hier woont.
- f. "Jullie kunnen niet abstract denken", niettegenstaande het feit dat de meesten van ons een academische studie achter de rug hebben.
- g. "Jullie kunnen vrij krijgen als je een andere baan wil gaan zoeken."
- h. In een gesprek met een allochtoon verklaart een docent een aantal andere allochtonen, die hij nooit les heeft gegeven, voor lui. Weer een andere allochtoon krijgt te horen dat hij arrogant is. Op de vraag waarom, krijgt hij te horen: "Omdat één van je 'soortgenoten' ook arrogant is, dus veronderstel ik dat dat in jullie cultuur zit." Over het algemeen praten relatief veel docenten met veel allochtone studenten over andere allochtone studenten. De betrokken allochtoon zou beter zijn dan de ander enz.... Is hier sprake van een bewust op allochtonen gericht 'verdeel en heers'- beleid?
- i. Eén van de docenten stelt in het openbaar: "Allochtonen likken naar boven, zij durven in de les geen vragen te stellen. Maar tegen de administratie en het huishoudelijk personeel treden zij autoritair op." Een ander stelt in het openbaar: "Marokkanen die hier op de NPA zitten mag ik niet en Marokkanen in het algemeen mag ik ook niet, omdat zij te veel aan hun eigen cultuur gebonden zijn".

Conclusie: de staf is vol 'vooroordelen' over ons, ook al spreken zij die tegen ons "wijs geworden door onze intelligentie" niet uit. Zij gedragen zich er wel naar en verhinderen niet dat de medestudenten wel nog elke dag deze "taal" over ons uitslaan.

1.3.2. Lage verwachtingen leerprestaties.

De docenten laten o.a. op de navolgende wijze blijken dat zij geen enkele verwachting hebben omtrent onze leerprestaties.

- a. Een allochtoon had een ongeluk in de gang waardoor hij acht hechtingen in zijn hoofd kreeg. Later die dag deed hij mee aan het statistiek tentamen. De docent kwam bij hem en zei: "Hoe is het met de kop?" De allochtoon antwoordde: "Ik heb geen kop, ik heb een hoofd", waarop de docent zei: "Nou, daar word je misschien wakker van."

b. Twee van de docenten, die zich in het verleden het meest voor ons hebben ingespannen:

- Na de trainingen tegen een allochtoon: "Je bent niet geschikt voor dit vak. Wat mij betreft hou je er mee op."
- Tegen allochtonen, die één van de docenten hun problemen voorlegden: "Godverdomme, wij doen zoveel voor jullie, maar jullie zijn het niet waard."

c. Bij vragen om hulp of nadere uitleg bij individuele docenten na de les krijgen individuele allochtonen o.a. het volgende te horen:

- "Ik heb helemaal geen tijd voor dat soort dingen, ik moet mijn auto wassen";
- "Je bent wel vervelend, hè.... je stelt ook helemaal geen slimme vragen in de les."
- "Ik heb het net in de les uitgelegd, waar was jij met je hoofd?"

d. Sommige docenten reageren hun agressie over wat dan ook, in of buiten de klas op ons af. Zij beginnen zonder duidelijke reden te schelden, sturen ons de les uit.

e. Sommige docenten praten met elkaar negatief over de allochtonen terwijl de studenten dit duidelijk kunnen horen, bijvoorbeeld:

- "Ik voel me hartstikke rot want ik heb net aan de allochtoontjes les gegeven."

1.3.3. Sjoemelen met tentamens

a. Een allochtoon legt mondeling het tentamen (herkansing) af. Hij krijgt een onvoldoende. De allochtoon beweert in de nabespreking dat wat hij als antwoord gaf, uit het boek komt. Dit wordt ontkent door de docent. Als de allochtoon later met het boek bij de docent komt en hem laat zien dat hij wel gelijk heeft, zegt de docent dat het gestelde in het boek onjuist is. De allochtoon is gezakt.

b. Voor sommige onderdelen worden plotseling tentamens georganiseerd, terwijl dat vroeger nooit het geval was. Bij de uitvoering van de tentamens krijgen wij de indruk dat aan de autochtone kandidaten niets wordt gevraagd en dat zij ongezien/ongehoord geslaagd zijn. Althans na een paar minuten komen zij geslaagd naar buiten. Wij worden echter uitgebreid aan de tand gevoeld.

c. Soms wordt plotseling een tentamen Nederlands ingelast, om te kunnen bewijzen hoe slecht wij zijn. Vervolgens wordt ons verteld dat men ons wel wil helpen bij het vinden van een andere baan. Over repressie gesproken!!!

d. In sommige onderdelen zijn een paar van ons soms de beste van de klas. Toch halen zij, tot verwondering van hun medestudenten, vervolgens een onvoldoende, zelfs al hebben zij voor alle afzonderlijke onderdelen meer dan voldoende gehaald. De docent heeft daar geen verklaring voor. Als aan de betreffende docent de tekst van het examenwerk wordt terug gevraagd, is: of de tekst zoek, of er staan alleen vraagtekens in de kantlijn. Soms wordt door een docent geantwoord dat de betreffende allochtoon zo onvriendelijk doet in de les.

1.4. Sport als idool

Veel van de vooroordelen en lage verwachtingen t.o.v. allochtonen concentreren zich op het vak sport. Omdat dit fenomeen zich ook bij politie-vrouwen voordoet, nemen wij aan dat door veel agenten sport als het laatste bolwerk van "de goede kwalitatief hoogwaardige politieagent" wordt gezien. Wij vooronderstellen daarbij dat deze verdedigers mogelijk zelfs onbewust de normen van de sport gebruiken om de politie blank en mannelijk te houden. Wij geven hieronder een groot aantal voorbeelden:

1.4.1. Koosnaampjes

De sportdocent gebruikt het woord 'allochtoontje', 'allochtoontjes' of 'watervrezers' als hij de allochtone studenten bedoelt. Nadat de autochtone ploeg tijdens het voetballen tegen de allochtone ploeg had verloren, zei de docent: "De Watervrees heeft eindelijk gewonnen."

1.4.2. Sport en gelijke behandeling

Drie voorvallen:

. Een allochtoon heeft niet binnen de tijd de 4,5 km hard gelopen. Hij vraagt geregeld aan de docent wanneer de herkansing mogelijk is. Ook in week X, vraagt hij op maandag een half uur voor de les of hij op die dag kan herkansen. De sportdocent antwoordt dat er die dag spelletjes-les is, zoals gebruikelijk is op maandag. Als de student in de sportzaal komt, blijkt dat de docent met de autochtone klasgenoten de 4,5 km aan het hertentamineren is.

. Tijdens een intensieve sportles verlaten drie autochtonen, zonder te vragen, even de les om water te drinken. Als een allochtoon dit goede voorbeeld volgt wordt hij tegen gehouden: "Wat ga jij doen, ... water wordt er onder mijn les niet gedronken."

. Een allochtoon die tot dan toe altijd op tijd aanwezig is geweest, komt bij het zwembad voor de zwemles. Bij binnenkomst wordt hij kwaad aangesproken door de sportdocent: "Je bent te laat en dat kun jij niet hebben." Het is twee minuten voor de aanvang van de les. Nadat de allochtoon zich omgekleed heeft en aanstalten maakt het bad in te gaan, krijgt hij een scheldkanonnade van de docent over zich heen. Als de allochtoon antwoordt dat de docent niet het recht heeft zo tegen hem te schreeuwen, krijgt hij de mededeling dat hij, wat de docent betreft, het water niet in hoeft. De allochtoon antwoordt: "Dan ga ik weg." Waarop de docent reageert met: "Donder op!" Andere studenten die later nog binnenkomen bij deze les, worden wel aangesproken maar niet uitgescholden en beledigd en mogen blijven.

1.4.3. Sport en de integriteit van het menselijk lichaam

Drie voorvallen:

. Een allochtoon heeft tijdens de judoles last van zijn nekspier en hij krijgt het benauwd. Pas na twee keer vragen mag hij even de les uit om wat water te gaan drinken. Als hij terug is, krijgt een andere allochtoon het bevel van de sportdocent op rug van de eerder genoemde allochtoon te springen. Nog afgezien van het feit dat dit met grote hilariteit onder de autochtone klasgenoten gepaard gaat, moet later de dokter constateren dat de nekspieren van de allochtoon zwaar geforceerd zijn. Hij krijgt tijdelijk rust voorgeschreven.

. Een allochtoon met een liesblessure vraagt ontheffing voor het hardlopen. De docent antwoordt: "Jij hebt altijd smoesjes. Wij zullen aan het einde van dit schooljaar wel zien, want dit kan wel eens je laatste jaar zijn."

. Hetzelfde overkwam een allochtoon met een blessure aan één van de rugspieren. Van de arts mocht hij geen judo doen; de sportdocent reageerde op dit feit slechts met de mededeling dat dit op het einde van het semester wel een onvoldoende zou opleveren.

1.4.4. Sport en de "vermaakwaarde" van de allochtoon

Twee voorvallen:

. De sportdocent laat een allochtoon een oefening voordoen. Als blijkt dat de allochtoon de oefening niet goed genoeg gedaan heeft, doceert de sportdocent aan de groep: "Spieren die het mogelijk maken om deze oefening goed te doen, zijn bij apen slecht ontwikkeld." Dit natuurlijk tot groot vermaak van sommige autochtonen.

. Een allochtoon klaagt bij de sportdocent dat hij niet door hem belachelijk gemaakt wil worden. De sportdocent reageert in de trant van: - Jullie zijn al belachelijk, mijn woorden en daden zijn echt niet de aanleiding tot het gedrag van je autochtone klasgenoten -. Vervolgens kan hij het niet nalaten op te merken: "Overigens, hoe oud zei je dat je was, 25 ? Je lijkt wel 40."

1.4.5. Het overleg

Een allochtoon heeft op medische gronden problemen met de sport. Op verzoek van de heer Weterings overlegt hij met Nora Berns en de sportdocent over een mogelijke oplossing. Al bij het begin van het gesprek wordt ieder alternatief voor het huidige sportprogramma door de sportdocent afgewezen. Als Nora Berns hem vraagt waarom hij zo reageert, antwoordt de sportdocent dat dit gesprek slechts twee conclusies kan hebben: of de allochtoon spant zich meer in dan de anderen, of hij verlaat de academie. Vervolgens deelt hij de allochtoon mee: "Ik zal alles doen wat in mijn vermogen ligt om er voor te zorgen dat je deze school zonder diploma verlaat."

1.5. Specifiek programma allochtonen

Na de problemen met de allochtonen uit de jaargroep 1991 werd door de heer Kapsenberg de Commissie Brekelmans ingesteld. Op verzoek van de heer Kapsenberg hebben wij onze ideeën bij de commissie neergelegd. Omdat wij het niet eens waren met het eindadvies van de commissie hebben wij een alternatief plan bij de academie en onze werkgever op tafel gelegd. Als antwoord op dit plan kregen wij van de heer Kapsenberg te horen, dat de nieuwe directeur alles in het werk zou stellen om ons een goede opleiding te geven. Wij moeten nu constateren dat noch ons plan noch het advies van de commissie Brekelmans wordt uitgevoerd.

Voorbeelden niet uitvoeren advies Brekelmans

1.5.1. Uitvoering programma jaargroep 1992, Groep 10:

Deze groep zou in een periode van twee jaar de leerstof krijgen van 1,5 jaar. Er zou dus op die manier 600 uur (20 weken maal 30 uur) beschikbaar zijn voor extra lessen in Nederlandse cultuur (referentiekaders, waaronder de achtergrond van het Nederlandse Openbaar Bestuur, de -rechtspraak en de -politieke verhoudingen) en mondeling en schriftelijk taalgebruik en sociale vaardigheden.

In het schooljaar 1992/1993 hebben wij behalve het onderdeel schriftelijk taalgebruik slechts een zeer beperkt aantal uren aan de genoemde leerstof besteed. In de grote vakantie hebben wij één week Nederlandse les bij Babel gevolgd. In het schooljaar 1993/1994 hebben wij één uur in de week Nederlands, verder zitten wij plotseling samen met de nieuwe groep eerstejaars.

Deze aanpak geeft de volgende problemen:

- a. Wij hebben veel te weinig over de Nederlandse taal en cultuur geleerd.
- b. De meesten van ons hebben dit semester weinig te doen. We mogen niet voor het volgende semester vooruit werken, dus lopen wij zeker het volgende, zo niet het derde semester vast.
- c. Diegenen onder ons, die vorig jaar niet het gewenste resultaat hebben gehaald, krijgen niet als alle andere studenten het recht dit tweejarige programma over te doen. In september hebben zij te horen gekregen dat, als zij in december/januari hun tentamens niet halen, zij van school zullen worden verwijderd.

1.5.2. Programma jaargroep 1992 groepen 1.1. en 1.2.

Wij hebben in het schooljaar 1992/1993 maar één uur in de week Nederlandse les gehad. De andere cultuuraspekten zijn in het geheel niet aan de orde gekomen. Dit, ondanks het feit dat wij ons bereid hadden verklaard ook 's avonds lessen te volgen.

1.5.3. Begeleiding

De commissie Brekelmans heeft voorgesteld dat er een speciaal team allochtone begeleiders voor ons zou komen. De academie besloot dat niet te doen, maar docenten met deze taken te belasten. Toen wij echt problemen kregen, trokken de docenten zich terug en verwezen ons naar de vakbond.

2. MEDESTUDENTEN, DE ADMINISTRatieve- EN TECHNISCHE STAF

Eén van de redenen om allochtone agenten en officieren aan te stellen is discriminatie door de politie van allochtone bevolkingsgroepen te voorkomen. Autochtone collega's kunnen op die wijze leren in het onderwijs en op het werk als gelijkwaardigen met allochtone collega's om te gaan, opdat zij dit ook met een allochtoon publiek doen. Met andere woorden, autochtone en allochtone collega's moeten leren elkaar te accepteren en waarderen. De autochtone collega moet leren genuanceerder over de 'onbekende allochtone groeperingen' te oordelen: de goede van de kwade te onderscheiden. De allochtone collega moet dit omgekeerd leren van de autochtone bevolking. De eerste stap naar dit als gelijkwaardigen met elkaar omgaan, moet op de NPA en HFO worden gezet. Echter de leiding van de school en de docenten stellen deze zaken noch in de lessen noch anderszins aan de orde. Ook stellen de leiding en de staf zich nauwelijks open voor klachten van allochtonen dat zij zich door collega's of de huishoudelijke staf gediscrimineerd voelen. Zij treden in dat geval ook niet actief naar de autochtone medestudenten op.

Algemene uitgangspunten

Autochtone en allochtone studenten leren samen te werken, elkaar als gelijkwaardig te accepteren, alsmede op basis daarvan gezamenlijk de problemen van autochtone en allochtone burgers in multiculturele wijken te analyseren en daarvoor oplossingen te vinden, dit uiteraard voor zover deze op het terrein van de politie liggen.

Algemene problemen

Autochtone studenten, met name de extraneï, beschouwen ons over het algemeen verre van gelijkwaardig. Behalve door de algemene verharding in de Nederlandse samenleving (in heel West-Europa) tegen vreemdelingen, wordt deze geringschattende, zelfs vijandige houding door de volgende factoren versterkt:

- a. Wederzijdse acceptatie, gezamenlijk presteren, noch de problemen van de multiculturele wijk vormen een essentieel onderdeel van het NPA programma.
- b. Leiding en docenten laten openbaar steeds blijken dat wij niet gelijkwaardig zijn, zie onder 1.
- c. De leiding maakt kennelijk ook naar de huishoudelijke en technische staf deze gelijkwaardigheid niet duidelijk. Anders is het niet verklaarbaar waarom in het PVI en de Kader- en Rechercheschool wel koosjer gekookt kan worden en wij als gelijkwaardige studenten worden geaccepteerd en in de NPA niet. (zie 2.1.1.)

d. Noch op de NPA, noch op de HFO scholen en de afdeling vorming en opleiding in de korpsen wordt de gelijkwaardigheid van de allochtone agent bevorderd. Het gevolg van het ontbreken van dit actuele beleid is, dat door de grote instroom van de laatste jaren de verhouding tussen autochtoon en allochtoon sterk is verhard, getuige o.a. de vele artikelen in de Rotterdamse kranten. Volgens deze kranteartikelen zouden:

- autochtone mannen niet meer worden aangesteld, maar alleen vrouwen en allochtonen. Dit niettegenstaande het feit dat nog steeds ruim 1/3 van de instroom uit autochtone mannen bestaat. Dit percentage is meer dan de afspiegeling van de Rotterdamse bevolking waar 40% van de jongeren van allochtone origine is.

- allochtone agenten autochtone collega's niet kunnen verdedigen omdat zij te klein van stuk zijn. Dit niettegenstaande het feit dat: Japanners tot voor zeer kort in de gevechtssporten onoverwinbaar waren; de Turken tot en met de Eerste Wereldoorlog een machtige staat waren; kracht bij wapengebruik niet het beste verdedigingsmiddel is.

- Turkse collega's - drugscriminelen zijn omdat zij Turkse koffiehuisen bezoeken. Beschuldigen deze woordvoerders ook alle Nederlandse collega's die horeca gelegenheden bezoeken waar Nederlandse criminelen komen??? Het Amsterdamse Hilton bijvoorbeeld.

Extraneï komen met deze shoptalk naar de NPA als bewijs dat wij allochtonen niet deugen voor de politie. Omdat toch contacten met allochtonen nodig zijn, worden wij desnoods getolereerd in de politieassistenten rangen, maar zeker niet in de officiers rangen. (zie onder 2.3)

2.1. Technische regels.

2.1.1 Koosjer koken

Na 5 jaar allochtonen beleid wordt nog steeds niet koosjer gekookt, terwijl de Joden toch al jaren onder de Nederlanders zijn.

2.1.2. Bescherming Privacy

Bij feest op de NPA worden nooit de antecedenten van de bezoekers nagetrokken, het is nog maar de vraag of dat om privacy redenen mag. Bij de Turkse avond wordt dit wel gedaan, waarmee ten onrechte verhalen over criminele bezoekers ontstaan.

2.1.3. Registratie

Uit vele onderzoeken als van Pettigrew en Kanter (Tale of X and O) is bekend dat allochtonen verhoogd zichtbaar zijn. Het te laat komen van allochtonen wordt dus eerder gezien dan dat van autochtonen. Als medestudenten opmerkingen maken, dan moet de docent/staf of dit verbieden, of streng registreren en deze gegevens aan eenieder beschikbaar stellen.

2.1.4. Gebruik van faciliteiten

a. Het busje: Om de leden van een volksdansgroep voor de Turkse avond op te halen hadden wij één van de busjes van de NPA nodig. Toen wij een medewerker van de civiele dienst om de sleutels vroegen, kregen we als antwoord: "Nee, die busjes zijn voor huishoudelijke doeleinden bedoeld." Terwijl de busjes door autochtonen zelfs voor eigen gebruik geleend worden.

b. Het voedsel: Drie dagen voor de Turkse avond vroegen de allochtonen (organisatoren) een medewerker van de civiele dienst om geld voor Turks eten. Het werd geweigerd met de reden: "We hebben al ingekocht. Je bent er te laat mee." Hierdoor was er geen Turks eten op de Turkse avond. Het ging hier om een totaalbedrag van fl. 1500,—. Voor een regulier feest op de NPA zijn enkele duizenden guldens meer regel dan uitzondering.

2.2. Incidenten

2.2.1. Turkse avond

a. Het handenschudden: De administratie heeft een potje voor culturele activiteiten. Een allochtoon ging naar de administratie om papieren te tekenen voor de geldoverdracht. Toen het klaar was wou de allochtoon handen schudden met de medewerker van de administratie om te bedanken. Deze nam de hand niet aan. De allochtoon zei: "In onze cultuur hoort het zo." De medewerker zei: "Nee, hoor, voor mij hoeft dat niet."

b. De centen en de buikdanseres: Het hoort bij de cultuur om papiergeld op het voorhoofd van de buikdanseres te plakken. Als de allochtonen dat doen, worden zij door de autochtonen als criminelen aangemerkt en wordt er opgemerkt dat de allochtonen zeker via illegale wegen aan geld komen.

c. Het publiek: Op de Turkse avond zaten de autochtonen, op een paar na, gezamenlijk aan de bar met hun rug naar het podium. Behalve tijdens het optreden van de buikdanseres.

d. De docenten: Op één docent na, die de hele avond enthousiast met de allochtonen meedeed, kwamen er geen docenten naar de Turkse avond.

2.2.2. Het BAVO toernooi

We gingen met 14 man met de twee NPA-busjes naar het BAVO-toernooi. Het ene busje werd bestuurd door een autochtone student, het andere door een allochtoon. Bij de allochtone bestuurder zaten drie allochtonen in de bus. De autochtone bestuurder had zeven autochtonen en twee allochtonen als passagier. Onderweg werd er gestopt: er zijn maximaal acht passagiers toegestaan in een busje, er waren er negen in het ene, dus één teveel. De twee allochtonen moesten overstappen naar het andere busje. Gevolg: één busje met autochtonen en één busje met allochtonen.

2.2.3. Het interne toernooi

De autochtonen wilden een keer met de allochtonen voetballen. Vier à vijf autochtonen nodigden de allochtonen uit, die de uitnodiging aannamen. De allochtonen gingen met een man of zeven naar de zaal. Toen de autochtonen de zaal in kwamen en zoveel allochtonen bij elkaar zagen, gingen ze zomaar, zonder iets te zeggen, weer weg.

2.2.4. Zwartjes

De academie wordt voor een zaalvoetbaltoernooi uitgenodigd door leden van de KW-III Kazerne. Een allochtoon heeft als bestuurslid van de Sportcie ervoor gezorgd dat het beste team zal worden afgevaardigd. Een docent spreekt hem over de samenstelling van het team aan en zegt het volgende: "Zorg voor een goede presentatie van de academie: niet te veel zwartjes dus."

2.2.5. Bijlmerramp en El Al

Om een indruk te geven van het soort moppen dat op de NPA regelmatig wordt verteld, een sprekend voorbeeld:

De maandagmorgen na de Bijlmerramp wordt tijdens de lunch de eerste mop getapt door een autochtone medestudent: "El Al: Eliminatie Allochtonen". Dit tot groot vermaak van de in zijn buurt aanwezige autochtone studenten.

Een allochtoon die deze zaak aan een docent voorlegt, krijgt te horen dat de studenten een uitlaatklep moeten hebben.

2.2.6. De video cassette

Een allochtoon zit in het videohok naar een videofilm te kijken. Er komt een autochtone student binnen en zonder iets te zeggen of te vragen haalt deze de videocassette uit de recorder en stopt de videocassette die hij heeft meegebracht erin.

2.2.7. Wacht lopen

a. Het open raam: Een allochtoon die de wacht had, controleerde alle ramen en deuren. Aangekomen bij de receptie vroeg een medewerker van de civiele dienst of alle deuren en ramen dicht waren. De allochtoon antwoordde bevestigend. Later ontdekte diezelfde medewerker een open raam (opengezet??) en hij begon te schelden: "Jullie zijn allemaal hetzelfde, jullie deugen niet." Daarna zei hij: "Loop maar even mee, want je begrijpt het nog niet, ik moet het 100 keer vertellen."

b. De lampjes van het ketelhuis: Toen een allochtoon eens de wacht had, werd hij 's avonds tegen twaalf uur gebeld door een medewerker van de civiele dienst. Hij vroeg de allochtoon of hij naar het ketelhuis beneden tegenover het computerlokaal kon gaan om te kijken of er lampjes brandden. Hij bleef aan de lijn, terwijl de allochtoon naar het ketelhuis ging. Toen hij weer terug was en de medewerker aan de telefoon meedeelde dat er een rood lampje brandde, zei deze: "Ga maar kijken welk lampje precies nog brandt." Toen de allochtoon weer terug aan de lijn kwam, zei de medewerker: "Goed, nu moet je de knop onder dat lampje indrukken." De allochtoon moest drie keer op en neer naar het ketelhuis rennen om één simpel knopje in te drukken.

c. De instructie: Een eerstejaars allochtoon die voor het eerst de wacht had, kwam bij een medewerker van de civiele dienst om te vragen wat hij moest doen. Toen de allochtoon achter elkaar een paar vragen stelde, kreeg hij van hem te horen: "Ik word doodziek van je!"

2.2.8. De vertegenwoordiging

Toen een allochtoon zich kandidaat wilde stellen voor het voorzitterschap van de voedselcommissie, zei een autochtone student: "Nee, dat willen we niet, want hij spreekt slecht Nederlands."

2.2.9. Over spontane contacten gesproken

Een medewerker van de civiele dienst deelt de kamers zo in dat de allochtonen en autochtonen gescheiden worden van elkaar. Autochtonen komen, op een paar na, nooit bij ons aan 'de eettafel zitten, maar de staf/docenten grijpen niet in.

2.2.10. Over de zorg voor het meubilair

Een allochtoon zit in een lokaal te studeren. Een medewerker van de civiele dienst komt binnen, toevallig staat de stoel waarop de student zit op twee poten. Kwaad zegt hij: "Zit recht op die stoel". Hij herhaalt dit enige malen. De student wordt boos en zegt: "Laat mij met rust." Een half uur later komt hij op de gang de voornoemde medewerker, samen met een andere medewerker van de civiele dienst en een medewerker van de bedrijfsvoering tegen met een kapotte stoel (de zijne ??). Ze zeggen zeer boos: "Jij hebt de stoel kapot gemaakt." De allochtoon antwoordt zeer verbaasd, dat hij de reparatie wel zal betalen. Hij hoort er nooit meer iets over.

2.2.11. Over vertrouwen gesproken

Een allochtoon krijgt zijn maandelijkse reisdeclaraties niet vergoed. Hij vraagt aan de administratie waarom dat niet is gebeurd. De administratie antwoordt dat zij op grond van het feit dat hij niet op school eet, veronderstellen dat hij in het geheel niet op school komt. Blijkbaar werd er vanuit gegaan dat de allochtoon valse declaraties inleverde.

2.2.12. Over achting gesproken

Een allochtoon krijgt een oproep van de telefooncentrale. Hem wordt medegedeeld, dat er iemand voor hem aan de telefoon is "die stom is en schandalig slecht Nederlands spreekt". Op de vraag of alle mensen op de wereld die geen Nederlands spreken, stom zijn, antwoordt zij: "Jullie spreken ook niet zo goed Nederlands maar daar kunnen wij niet zoveel aan doen."

2.3. Non-discriminatie, de voorbeeldfunctie van de politie

Er is op de academie een sfeer geschapen van de goede en de slechte schapen. De autochtone mannen weten zeker dat zij de tentamens halen. Niet omdat ze goed zijn, maar omdat de staf hun een handje boven het hoofd houdt. De allochtonen horen tot de zwakke broeders. Of zij ooit officier worden, is maar zeer de vraag. Niet alleen op de tentamens maar ook in de wandelgangen worden wij moslims als gevaarlijke indringers gezien. Een groet kan er niet af. Met name de ervaren politiemensen dragen deze visie, dit gedrag uit. De extraneï laten steeds weer weten dat wij in de korpsen niet welkom zijn.

Naar ons idee werkt de huidige situatie bij de politie discriminatie bevorderend. Dit in plaats van dat autochtone collega's ons als gelijkwaardig accepteren, zoals mede het doel van het positief actieplan is. Dit fenomeen wordt nog bevorderd, door de verhalen van onze goed opgeleide vrienden die in het HPO circuit zaten. Zij zijn met hun VWO/HBO, soms zelfs een universitaire opleiding, gedegradeerd naar één van de politie assistenten functies, arrestanten bewaarder bijvoorbeeld, of zijn ontslagen. Dit, gecombineerd met het feit dat allochtonen op dit moment vooral in politie surveillant functies instromen of in JWG/Banenpools of in vrijwillige jeugdbewakingsteams (Amsterdam, Rotterdam), betekent, dat het groeiende kaste stelsel in de Nederlandse samenleving zich in het korps voortzet. Aan de bevordering van de acceptatie van allochtonen als gelijkwaardige collega's bij de politie zal dit nu niet bepaald een bijdrage leveren. Dus ook niet aan de bestrijding van discriminatie door burgers en/of het beheersen van conflicten.

3. CONCLUSIE

De academie leidt ons niet op voor de taken die wij in de multiculturele wijken zullen moeten gaan uitvoeren. Dus zullen de korpsen die om ons gevraagd hebben niet veel aan ons hebben, mochten wij al ons diploma behalen. Zij kunnen beter witte mannen aanstellen. Het neveneffect is dat de discriminatie door de politie toe- in plaats van afneemt. Deze absoluut vijandige sfeer is niet goed voor het moreel van de politie. Wij 35 en mogelijk velen na ons verlaten, een negatieve ervaring rijker, de politie. Sommigen van ons zullen zelf of misschien ook anderen in hun directe levenssfeer (vrouw en kinderen), er een blijvend letsel aan overhouden. U mag niet verwachten dat wij zelf of onze vrienden en kennissen de politie te hulp zullen komen bij problemen. Zoals U weet is de bovenlaag in de Marokkaanse en Turkse hoek maar zeer smal. U kunt daar Uw eigen conclusies uit trekken.

4. DRINGEND VERZOEK

Ontwikkel met ons samen structurele oplossingen.

Laat niemand tijdens het proces uitvallen.

Laat de zeven die op stage gaan, de stage uitvoeren overeenkomstig bijgevoegd voorstel.